

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9C/11/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5917201113
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2017:5917201113.2

Uznesenie

Okresný súd Ružomberok v spore žalobcu: Nemzeti Útdíjfizetési Szolgáltató Zrt., so sídlom Váci út 45/B, H-1137 Budapest, Maďarsko, Reg.: 01-10-043108, právne zastúpený: PETKOV & Co s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Na vříšku 12, 811 01 Bratislava, IČO: 50430742, proti nedostatočne označeným žalovaným, v štádiu rozhodovania o vadách podania, taktó

rozhodol:

Súd podanie žalobcu doručené Okresnému súdu Ružomberok 27.02.2017 odmieta.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 27.02.2017 žalobca žiadal, aby súd každému zo žalovaných uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 14.875 maďarských forintov, a to titulom práva na zaplatenie pohľadávok vzniknutých ex lege v dôsledku neoprávneného použitia spoplatnených ciest v Maďarsku a to voči každému zo žalovaných jednotlivo.

2. Žalobca v žalobe označil žalovaných len ako "Držiteľia motorových vozidiel podľa prílohy žaloby", pričom súdu navrhol procesný postup spočívajúci v tom, aby súd za účelom spravodlivej a účinnej ochrany práv uplatňovaných žalobcom v súlade s čl. 2 ods. 1 C.s.p. bezodkladne po prijatí podania podľa § 190 C.s.p. v spojení s § 17 zákona o e-GOV a § 113 ods. 1 Zákona o cestnej premávke požiadal Prezídium Policajného zboru v Bratislave, odbor evidencií a dokladov o poskytnutie údajov o žalovaných a ich vozidlách z evidencie, a to podľa stavu ku dňu kontroly uvedeného v excel tabuľke na CD identifikovaných evidenčným číslom motorového vozidla ku dňu podľa dátumu kontroly v rozsahu: meno a priezvisko fyzickej osoby držiteľa/vlastníka vozidla alebo obchodné meno alebo názov právnickej osoby držiteľa/vlastníka vozidla, adresa pobytu fyzickej osoby držiteľa/vlastníka vozidla alebo sídla právnickej osoby držiteľa/vlastníka vozidla, kategória vozidla, značka vozidla, obchodný názov vozidla, najvyššia prípustná hmotnosť vozidla, počet miest na sedenie.

3. Identifikáciu žalovaných žalobca rozsiahlo zdôvodnil. Žalobcom navrhovaný postup súdu je podľa neho odôvodnený povinnosťou súdu postupovať tak, aby zabezpečil nielen právo na prístup k súdu a súdnu ochranu žalobcovi, ale rovnako tak aj právo na prístup k súdu a súdnu ochranu žalovaným. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8Sža 27/2008 týkajúce sa zisťovania neznámeho pobytu žalovaného, keď okolnosť neznámeho pobytu účastníka konania sa musí vždy hodnoverne preukázať a táto povinnosť zaťažuje súd, ktorý musí vyčerpať všetky možnosti na zistenie, či je pobyt účastníka konania skutočne neznámy. Odmietnutie žaloby pre formálne neoznačenie žalovaných nie vinou žalobcu, by bolo v toto prípade prejavom ústavoprávne neudržateľného "prehnaného formalizmu" a odmietnutím poskytnutia súdnej ochrany. Ďalej žalobca poukázal nato, že nemožnosť označenia žalovaných je spôsobená práve štátom, ktorý nezosúladil vnútroštátnu legislatívu na úseku evidencie motorových vozidiel s právom Európskej únie na úseku ochrany osobných údajov, pripúšťajúcich spracovanie osobných údajov v určitých prípadoch aj bez súhlasu dotknutých osôb rešpektujúc zásadu voľného toku osobných údajov v spoločnom európskom hospodárskom priestore.

4. Žalobca ďalej argumentoval rozhodnutím Ústavného súdu v konaní vedenom pod IV ÚS 1/02 podľa ktorého sám Občiansky súdny poriadok to vyjadruje tak, že umožňuje zastaviť konanie podľa § 43 ods. 2 (odmietnutie podania) len vtedy, ak v konaní nemožno pre nedostatky žaloby pokračovať. Pokračovať v konaní chápeme v tomto zmysle možnosť súdu konať a rozhodovať bez zásadnejších prekážok, ktorými sú neodstrániteľné alebo neodstránené nedostatky žalôb. Musí ísť o prekážky pre akýkoľvek ďalší postup všeobecného súdu, napríklad zo žaloby nie je zistiteľný návrh na rozhodnutie vo veci samej (petit).

5. Žalobca, v zastúpení svojim právnym zástupcom, dňa 17.03.2015 priamo požiadal Prezídium Policajného zboru, o poskytnutie údajov o držiteľoch motorových vozidiel a ich motorových vozidlách, avšak žiadosti vyhovieť nebolo, kde príslušné úrady vo svojom stanovisku uviedli, že poskytnutie údajov z evidencie motorových vozidiel, nie je možné bez súhlasu žalovaných držiteľov motorových vozidiel. Žalobca ďalej uviedol, že nie je štátny orgán, ale súkromnoprávny subjekt, a teda sa na neho nevzťahujú žiadne medzinárodné dohovory, ktoré zaväzujú len štáty a ich štátne orgány; neoprávnené použitie spoplatnenej cesty v Maďarsku nie je priestupkom, ani správnym deliktom, o ktorom by žalobca autoritatívne konal a rozhodoval z pozície orgánu štátnej moci, ale je naopak civilnoprávnym deliktom, z ktorého zodpovednosť sa uplatňuje na princípe rovnosti subjektov občiansko-právnych vzťahov; v dôsledku neoprávneného použitia spoplatnenej cesty v Maďarsku vzniká žalobcovi len štandardná peňažná pohľadávka, ktorú si žalobca môže uplatňovať výlučne súkromnoprávnou cestou.

6. Žalobca zároveň súdu navrhol aby pri vyžiadaní údajov od Prezídia policajného zboru postupoval v zmysle zákona č. 305/2013 Z. z. o e-Governmente v znení neskorších predpisov, a teda aby ním požadované údaje vyžiadaval elektronicky.

7. Uznesením č.k. 9C/11/2017-32 zo dňa 24.04.2017 súd vyzval žalobcu aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia, svoje podanie 27.02.2017 doručené Okresnému súdu Ružomberok 27.02.2017 doplnil tak, že riadne označí žalovaných, a to fyzické osoby menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom a právnické osoby názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené. Žalobca bol v uvedenom uznesení poučený, že ak svoje podanie v zmysle uznesenia nedoplní, súd ho odmietne. Predmetné uznesenie prevzal právny zástupca žalobcu do vlastných rúk dňa 02.05.2017, avšak do dnešného dňa žiadnym spôsobom nereagoval.

8. Podľa § 129 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní.

Podľa § 129 ods. 3 CSP ak sa v lehote určenej súdom podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

Podľa § 129 ods. 4 CSP ak sa podanie opraví alebo doplní v celom rozsahu v súlade s výzvou podľa odseku 1 najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.

9. Vzhľadom k tomu, že žalobca podanie nedoplnil tak, ako bol vyzvaný v uznesení č.k. 9C/11/2017-32 zo dňa 24.04.2017, súd rozhodol o jeho odmietnutí.

10. Súd po dôkladnom zvážení dospel k záveru, že argumentácia žalobcu ohľadom nemožnosti identifikácie žalovaných nie je správna. Žalobca správne uviedol, (na podklade žalobcom citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 8Sža 27/2008), že v prípade nemožnosti zistenia pobytu žalovaného, táto povinnosť zaťažuje súd, ktorý musí vyčerpať všetky možnosti na zistenie, avšak uvedenému zisťovaniu musí predchádzať objektívna nemožnosť zistenia pobytu žalovaného zo strany žalobcu, pretože povinnosť označiť žalovaného v zmysle § 133 ods. 1, 2 CSP v prvom rade zaťažuje žalobcu a až následne, pokiaľ nie je objektívne možné, aby žalobca žalovaného riadne označil, uvedená povinnosť zaťažuje súd. Na základe uvedeného je relevantnou tá otázka, či je alebo nie je

objektívne možné, aby žalobca žalovaných označil tak, ako predpokladá § 133 ods. 1, 2 CSP. V prípade neznámeho pobytu žalovaného, je v zásade zrejmé, že nie je v možnostiach žalobcu, aby ho zistil, avšak v predmetnom spore nejde o zistenie pobytu žalovaných, ale o identifikáciu samotných žalovaných, čo nemožno stotožňovať, ale je potrebné skúmať, či nemožnosť takejto identifikácie je objektívne daná.

11. Podľa názoru súdu, žalobca nevyčerpal všetky dostupné možnosti nato, aby riadne označil žalovaných. Zo žaloby nevyplýva, že by sa žalobca obrátil na Ministerstvo vnútra Maďarskej republiky, so žiadosťou o identifikáciu žalovaných na základe ním získaných údajov. Ministerstvo vnútra Maďarskej republiky by následne mohlo požiadať cestou dožiadania, a to už v rámci medzinárodných zmlúv, ktoré v žalobe cituje sám žalobca, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, o získanie potrebných údajov. V danom prípade by už žiadateľom nebol súkromnoprávny subjekt - žalobca, ale štátny orgán, konajúci v zmysle medzinárodných zmlúv. Uvedený postup sa javí ako logický aj preto, že žalobcom je maďarská právnická osoba so 100% účasťou Maďarskej republiky, ktorej ústredným orgánom štátnej správy je Ministerstvo vnútra Maďarskej republiky.

12. Žalobca správne uvádza, že je súkromnoprávnym subjektom a nie štátnym orgánom, že neoprávnené použitie spoplatnenej cesty nie je priestupkom, ani správnym deliktom, ale naopak civilnoprávnym deliktom a že v tomto prípade sa jedná o štandardnú peňažnú pohľadávku. V tejto súvislosti však treba mať na zreteli nielen práva, ale aj povinnosti súkromnoprávných subjektov, ich zodpovednosť za vlastné konanie, a za to, ako vstupujú do občianskoprávných vzťahov z ktorých vyplývajú ich subjektívne práva a povinnosti a medzi ktoré občianskoprávne vzťahy patria aj vzťahy zodpovednostné, a to za protiprávne konanie, a to nielen toho, kto povinnosť porušil, ale aj toho, ktorého právo bolo porušené. V týchto intenciách súd na margo dodáva, že žalobca je v prvom rade sám zodpovedný zato, do akej miery je úspešný pri identifikácii vodiča, ktorý si nesplnil poplatkovú povinnosť, nakoľko je to žalobca, ktorý buď uvedený penalizačný systém vytvoril, alebo do už vytvoreného systému, ako prevádzkovateľ vstúpil, a teda v prvom rade je to žalobca, ktorý má preukazovať protiprávne konanie, ako aj subjekt, ktorý sa protiprávneho konania dopustil. Ak žalobca vyčerpá všetky svoje možnosti a z objektívnych dôvodov nebude možné identifikovať žalovaných, bude na zvážení súdu, či si osvojí žalobcom navrhovaný procesný postup, prípadne bude postupovať inak.

13. Na základe vyššie uvedeného má súd zato, že žalobca všetky možnosti na identifikáciu žalovaných nevyužil, preto ho súd uznesením vyzval, aby vady svojej žaloby, v časti riadneho označenia žalovaných doplnil, a keďže tak žalobca neurobil, súd jeho podanie, ktoré by inak mohlo byť žalobou odmieta, a to v súlade s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod IV ÚS 1/02, ktoré citoval žalobca, pretože nedostatočná identifikácia žalovaných, ktorá nevyplýva z objektívnych skutočností zakladajúcich nemožnosť takejto identifikácie, zakladá takú prekážku, a taký neodstrániteľný nedostatok žaloby, pre ktorý nemožno v konaní pokračovať.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (Okresný súd Ružomberok) písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpisu, a v prípade, ak sa jedná o podanie urobené v prebiehajúcim konaní tak aj spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.